

CHitomarus corporis & animi fortitudinæ præditus fuit. Erat is à puero in Boiaria educatus, atque Utiloni duci gratissimus. Itaque cum ipso Francorum castra secutus, hinc inde magnam militiæ laudem adeptus est. Hinc factum ut Utilo iussu regis Pipini eum Venedis, qui Noricum infra Taurum montem, & superiorem Pannoniam, in cōfinio Dalmatię, Liburnię, & Illyrici ad fontes Draui & Sauri amnes habitant, ducem dederit, atq; passim Christianam religionem plantare apud eos populos iusserit. Tum etiam Modestus præsul, Lotharius, Latinus, Batto, Reginobertus, & Richardus ecclesiarum ministri ad Charnos à S. Vergilio

misi ut sacris ibi operarentur. Cum autem postea anno 770 primores eius regionis Chitomaro rebellassent, quod auita religione explosa nouam Christianam introduxisset, Thassalonus Boiorum dux in Venedos arma mouit, atq; Chitomaro parere coëgit. Hoc modo factum ut Chitomarus magna prudentia religionem ueram ipsi in locis introduxerit, ac summa animi moderatione populum gubernarit. Cum autem ipse esset mortuus, Venedorum proceres iugum religionis Christianę excutiunt, & sacerdotes in Boiariam iterum abigunt. Verùm Thassilo cū exercitu ad eos progressus, uicit & eis Valdungum ducem dedit. Post eum Ingo tertius dux constitutus, qui sua industria Venedorum regulos ad Christi religionem perduxit. id quod suo loco declarabitur. Auent. lib. 3.